

— Ето ги луды-тъ Венеціяны. Незнаѣхъ съ ка-
къвъ умъ сж оставили свободнѣ-тж си и неутралнѣ
земѣхъ, та сж дошли на Ферраръ подирь като смь-
ртно обезчестили феррарска-та гравица! Ако да
бѣхъ на тѣхно мѣсто, быхъ отрекълъ безъ много
мысленіе да придружѣхъ венеціанскытъ посланници.
Нѣ младежи-тѣ тѣй си сж тѣ. Хвърлятъ ся волно
въ уста-та на вѣлкѣ-тѣ.

(Влизать млади-тѣ господари безъ да видять испрѣвомъ Губетта
който ся бѣше загулилъ задъ една отъ колоніи-тѣ, които подиаратъ
балконъ-тѣ. Тѣ ся разговарятъ ниско и съ безпокойствіе.)

ПОЗОРИЩЕ III.

ГУБЕТТА. — ДЖЕНАРО, МАФФИО, ЖЕППО, АСКАНИО, ДОНЪ
АПОСТОЛО, ОЛОФЕРНО.

МАФФИО, полетка.

Казвайте какво-то щете, господа, азъ само знаѣхъ
че не трѣбаше да дойдемъ на Ферраръ, и изѣй-паче
подирь като наранихме сърце-то на госпожа Лю-
креція Борджія.

ДОНЪ АПОСТОЛО

Какво можехмы стори? Сенать-тѣ ны испрово-
жда тука. Има ли начинъ да ся неиспълнятъ запо-
вѣды-тѣ на всесвѣтлый-тѣ Венеціанскы сенать?
като ны назначихъ, принудены бѣхме да трѣгнемъ.
Между туй, Маффио, да не мыслишъ че не знаѣхъ
каква за страхуваніе непріятелка е Дона Люкре-
ція. Тя е господарка тукъ.

ЖЕППО.

Нѣ що може ни стори, Апостоло? Не смы ли
въ службѣхъ на Венеціанскѣ-тж републикѣ? Не смы